

מ"ת 26657/05/15 - מדינת ישראל נגד ע א ת

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 26657-05-15 מדינת ישראל נ' ת(עציר)

בפני כב' השופט כרמי מוסק

המבקשת

מדינת ישראל

באמצעות ב"כ עו"ד בני ליבסקינד

נגד

המשיב

ע א ת (עציר)

באמצעות ב"כ עו"ד דיאב עדאל

החלטה

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, זאת בעקבות כך שהוגש נגדו כתב אישום, לפיו נטען כי המשיב עבר מספר עבירות, הכוללות התעללות בקטין על ידי אחראי, תקיפת קטין הגורמת חבלה על ידי אחראי, תקיפת קטין על ידי אחראי, תקיפת בת זוג ואיומים.

2. בחלק הכללי של כתב האישום נטען, כי המשיב נשוי למ'נ'ת' ולהם שמונה ילדים, ביניהם הילדים שהם: מ'ת', יליד 0.0.04, ס'ו'ת', ילידת 0.0.05-0.0.10. עד לחודש אפריל 2015 הם התגוררו יחד עם המשיב בביתם א בירושלים. במהלך התקופה שאינה ידועה למבקשת ועד לחודש אפריל 2015, נהג המשיב להכות את אשתו, את מ'ת' ואת ס'ו'ת' בדרכים שונות.

3. בהמשך כתב האישום, בפרק העובדות נטען, כי בתאריך שאינו ידוע במדויק למבקשת, בתחילת חודש מרץ 2015, ביקש מ'ת' מ-מ'נ' לאכול. מ'נ'ת' הפנתה את מ'ת' אל המשיב בטענה שאין אוכל בבית, והמשיב בתגובה לבקשתו של מ'ת' סטר לו בפניו, בגבו ובמקומות נוספים בגופו. מ'ת' שב ופנה למ'נ'ת', ולפיכך מ'נ'ת' פנתה אל המשיב בטענה כי אין באפשרותה להכין אוכל כיוון שאין גז בישול בבית. בעקבות כך התפתח עימות בין המשיב לבין מ'נ'ת' במסגרתו הזמינו כל אחד מהשניים את אחיהם. כשהיו אחיהם של מ'נ'ת' ושל המשיב בבית, לקח המשיב סכין מטבח והחל לצעוד לעבר בני הבית. המשיב נופף בסכין ופגע בספה שבסלון, הסכין נשברה וגרמה לפציעתו של המשיב. במהלך האירועים המתוארים המשיב הכה את ס'ו'ת', תוך שבעט בה, הצמיד את הסכין לצווארה ואמר: "**אני כורת לה את הראש ואני אקח לה את הלשון**". בעקבות זאת מ'נ'ת' יצאה מהבית יחד עם הילדים, אך המשיב רדף אחריהם בחניית הבית כשבידו סכין נוספת. המשיב ניגש למ'נ'ת' כשהסכין בידו, אך מ'ת' נעמד בין השניים על מנת למנוע את תקיפתה של מ'נ'ת'. המשיב תפס במ'ת' בצווארו והצמיד אליו את הסכין, ובתגובה מ'ת' דחף את המשיב לעבר הקיר וברח. מ'נ'ת' עלתה על מונית יחד עם ילדיה ויחד נסעו לבית אחיה למשך מספר ימים.

4. מספר ימים לאחר מכן החזירה מ'נ'ת' את מ'ת', ס'ו'ת' ו-ס'ד'ת' לביתו של המשיב בשל מצוקת מקום בבית אחיה. לאחר מכן בתאריך שאינו ידוע במדויק למבקשת, במהלך חודש מרץ 2015, ביקש מ'ת' לבקר את אחותו

הגדולה. המשיב סירב לאפשר למ'ת לבקר את אחותו, אך מ'ת הלך על אף סירובו של המשיב. המשיב שלח את בנו מוחמד להחזיר את מ'ת מבית האחות, וכשהשניים שבו המתין המשיב למ'ת והחל להכותו. המשיב תפס במ'ת, סטר לו בפניו, הכה בידיו וברגליו וכן בעט בכל חלקי גבו של מ'ת, ברגליו ובראשו. המשיב תפס אלה והכה באמצעותה את מ'ת ברגליו מתחת לברכיו ובראשו. כתוצאה מעוצמת המכות נשברה האלה. מ'ת חש כאב ראש, בסחרחורת ובנפיחות בראשו. המשיב המשיך והביא שרשרת ברזל והכה באמצעותה את מ'ח' בידיו, בפניו, בראשו וברגליו. המשיב דחף את מ'ת לפינה תוך כדי הכאתו, הכניס אותו לחדר וקשר את ידיו למיטה באמצעות שרשרת הברזל, כאשר כל יד קשורה לצד אחר של המיטה, וכן קשר את רגליו אחת לשנייה באמצעות שרשרת הברזל, ובעוד מ'ת קשור באופן המתואר, סטר לו המשיב ובעט בו מספר פעמים. לאחר שהמשיב עזב את החדר, שחרר עלאא, אחיו של מ'ת ובנו של המשיב, את מ'ת משרשרת הברזל. לאחר מכן נרדם מ'ת, אך המשיב חזר לחדר וסטר למ'ת בפניו מספר פעמים ובגבו.

5. לאחר זמן נוסף, בתאריך שאינו ידוע במדויק למבקשת, באחת מימי השבת שבמהלך חודש מרץ 2015, במטבח הבית, ליפף המשיב כבל חשמל (מטען למחשב נייד) סביב ידו והכה באמצעותו בכל חלקי גופו של מ'ת והכה ברגליו ובידיו. המשיב עשה כן מאחר שמ'ת יצא עם חבריו ללא אישור. כתוצאה מכך נגרמה למ'ת נפיחות ברגלו, אך המשיב סירב לאפשר למ'ת לקבל טיפול רפואי.

6. לפיכך נטען, כי במעשים אלה שתוארו לעיל עשה המשיב מעשי התעללות גופנית ונפשית בקטין שהוא אחראי עליו, תקף קטין שהוא אחראי עליו וגרם לו חבלה של ממש, תקף קטינים שהוא אחראי עליהם וכן תקף של מ'ת, שהיא בת זוגו, ובנוסף איים המשיב על אחר בפגיעה שלא כדין בכוונה להפחידו.

7. בא כוח המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה והעלה טענות שונות ביחס לראיות הקיימות בתיק החקירה, ולפיכך אתיחס לחומר החקירה שהוצג לפניי.

8. הילד מ'ת מסר עדות בפני חוקרת הילדים, על פי בקשת משטרת ישראל. בתיק החקירה מצוי טופס סיכום העדות המפרט את הדברים שמסר מ'ת לחוקרת הילדים. מ'ת תיאר את האירוע בו רצה לצאת עם חבריו והמשיב סירב. לאחר מכן אחותו יצרה קשר וביקשה שיביאו אליה סל של מתנות והמשיב סירב לאפשר למ'ת לצאת מהבית. כאשר המשיב ישן, מ'ת הלך לאחותו ומסר לה את הסל. הוא ביקש לישון אצל אחותו. אחיו מ בא ולקח אותו הביתה. כאשר הגיע הביתה, חיכה לו המשיב, תפס אותו, הרביץ לו וסטר לו בפניו, בידיו וברגליו, בעיטות בכל מקום בגבו, ברגליים ובראשו. מ'ת הדגים בפני חוקרת הילדים כיצד הכה בו המשיב וכיצד השתמש לאחר מכן באלה והכה בו עד שהאלה נשברה. הוא גם תיאר את מראה האלה. מ'ת תיאר את הכאבים שחש וכן אמר שראשו התנפח. לאחר מכן תיאר כיצד המשיב הביא שרשרת ברזל, הרביץ באמצעותה למ'ת בכל גופו, דחף אותו לפינה ואז הגיע אחיו עלאא. המשיב הכניס את מ'ת לחדר, קשר אותו למיטה בשרשרת הברזל, כאשר הוא תיאר שכל יד שלו הייתה קשורה בצד אחר, וכן היה קשור ברגליים, ואז הכה אותו המשיב וסטר לו בכל גופו. לאחר מכן אחיו עלאא שחרר אותו. הוא נרדם. המשיב חזר לחדר והכה אותו. לאחר כל זאת הגיעה המשטרה לביתם.

לגבי האירוע הראשון נשוא כתב האישום טען מ'ת כי איננו זוכר. הוא סיפר על אירוע שהתרחש ביום שבת, לפני כחודש ימים, כאשר הלך עם חבריו ואביו המשיב הכה אותו כשהיה במטבח. המשיב הגיע עם כבל של הלפטופ,

בצבע שחור, והכה את מ'ת' בכל גופו תוך שהמשיב מלפף את הכבל על ידו.

בהמשך סיפר מ'ת' על האירוע בו ביקש מאמו להכין אוכל, ובעקבות כך סטר לו המשיב בפניו, בגב ובכל מקום בגופו, ולאחר מכן התפתח ריב בין המשיב לבין אמו של מ'ת', שבעקבותיו שטה המשיב אלכוהול. בהמשך תיאר מ'ת' את האירוע עם הסכין, כפי שפורט בכתב האישום. מ'ת' תיאר את תחושתו לפיה המשיב רצה להכות בהם עם הסכין והוא פירט את העובדה שעלאא מנע זאת מהמשיב. בעקבות כך אמר מ'ת' שהם יצאו מהבית וחיכו למונית, אך המשיב הגיע בעקבותיהם עם סכין, תפס את מ'ת' ביד ורצה לדקור אותו עם הסכין. מ'ת' אמר שהוא דחף את המשיב לעבר הקיר וברח ממנו. עוד הוא תיאר את מראה הסכין. מ'ת' סיפר כי רק אותו הכה המשיב ושלל אפשרות שהמשיב הכה את אחיותיו. כמו כן סיפר כי רק אותו נהג המשיב להכות. הוא תיאר את העובדה שהוא נזקק לטיפול רפואי מאחר שרגלו הייתה נפוחה וירד לו דם מהאף, אולם המשיב סירב שייצא לטיפול רפואי.

9. חוקרת הילדים התרשמה מהנחקר מ'ת' כך שהוא נראה כפי גילו, הוא היה רגוע ומחויך, יצר קשר ראשוני טוב מאוד, הפגין יכולות ורבאליות וקוגניטיביות טובות מאוד התואמות את גילו. הוא השיב לשאלות ושיתף פעולה ושמר על קשב וריכוז לכל אורך החקירה. הערכת חוקרת הילדים היא, כי מ'ת' סיפר את אשר חווה בהיותו קורבן פיזי מצד המשיב, באירוע בו הכה אותו המשיב באלה ובשרשרת ברזל, באירוע שבו הכה אותו באמצעות הכבל ובאירוע שבו הרים לעברו סכין. חוקרת הילדים ציינה כי מ'ת' סיפר על האירועים באופן לא מובנה, עקבי וספונטני כאשר סיפר על תוכן הגיוני ומתקבל על הדעת. לפיכך סברה חוקרת הילדים, כי בעניינים אלה דיבר מ'ת' אמת, ובאשר לנושא אלימות שהפעיל המשיב כלפי האחיות, אין בידי חוקרת הילדים את הכלים המתאימים להעריך מהימנותו של מ'ת' בעניין זה.

10. הילדה ס'ד'ת' אף היא מסרה עדות בפני חוקרת הילדים. מדובר בילדה בת חמש שסיפרה על היותה קורבן לאלימות פיזית מצד אמה ואחים שלה במספר הזדמנויות, ועל היותה עדה לאלימות פיזית מצד אביה כלפי אמה, באופן כללי. כאשר נשאלה אם מישהו מבוגר מכה אותה בבית, היא התייחסה לאמה ולאחים אחרים. היא סיפרה כיצד האם הכתה בה במקל ובנעל והרחיבה בעניין זה. כמו כן פירטה כיצד אח אחר סטר על פניה. גם לגבי אחות אחרת מסרה שהיא קיבלה ממנה מכות באמצעות מקל ונעל, ולאחר שנשאלה האם המשיב הכה אותה השיבה כי אסור שהאם תלך למשיב כי הוא רוצה להרביץ לה, יש לו סכין והוא רצה להכניס את הסכין בתוך הבטן של אמא, ואז הוא דקר את הספה עם הסכין. ס'ד'ת' טענה כי היא החביאה את הסכין מתחת לספה והאם לא עשתה דבר למשיב, והיא רק שברה לו את הטלוויזיה החדשה ואז כולם הלכו לאחות ר. מעבר לכך לא הצליחה ס'ד'ת' להרחיב את דבריה. לאור דלות הדברים, קבעה חוקרת הילדים כי היא מתקשה להעריך את מהימנות עדותה של ס'ד'ת'.

11. עת גם הוא נחקר. מדובר באחד הילדים שהוא בגיר בן 19. הוא טען כי המשיב איננו אדם אלים. לדבריו, היה סכסוך משפחתי רגיל ויש ויכוחים בין ההורים כמו בכל בית. האם עזבה את הבית עקב סכסוך רגיל שהיה בחודש מרץ. הוא לא היה עד לאותו סכסוך והוא אינו זוכר מקרים בהם המשיב הכה את האם. הוא הכחיש מקרים בהם המשיב איים בסכין. כאשר נשאל האם המשיב הכה מי מבני המשפחה, אמר תחילה שכן, כמו כל אחד, ולאחר מכן אמר שלא היו דברים כאלה. עוד העיד, כי איש מההורים אינו מכה את האחיות הקטנות.

12. אח נוסף בשם א גם הוא נחקר. מדובר בבגיר בן 21, שתיאר את מערכת היחסים בין הוריו וציין כי אינו גר בבית. לדבריו, קיימים סכסוכים משפחתיים רגילים בין ההורים. הוא אינו יודע שהמשיב אביו מכה את הילדים הקטנים. לדבריו, בעבר נהג המשיב לשתות אלכוהול. הוא הכחיש את הטענה שההורים או מי מהם מכים את האחיות הקטנות.

13. הילדה ס'ו'ת' שהיא כבת 9 מסרה אף היא עדות בפני חוקרת ילדים, בה פרטה את העובדה שהייתה קורבן ועדה לאליומות פיזית של המשיב כלפיה, כלפי אחיה מ'ת' וכלפי אמה במספר הזדמנויות. היא הכחישה שהייתה קורבן לאליומות מצד אמה. לגבי המשיב אמרה באופן כללי שהוא הכה אותה לפעמים ואינה יודעת את הסיבה. סיפרה שהוא שותה אלכוהול ומעשן סמים והכה אותה ואת אמה. היא סיפרה כי כאשר הוא מתעצבן, הוא מתחיל לקלל. כמו כן, תיארה מקרה בו המשיב הרים סכין וזו פגעה בידה של האם. היא התייחסה למקרה בו לא היה אוכל בבית, מ'ת' התחיל "לנדנד" לאם ואז המשיב הכה אותו. גם האם הכתה אותו אך חלש, ואז המשיב הכה אותה ואת האם. באשר לאירוע שהתרחש במטבח הבית, היא זכרה שהמשיב הסתכל עליה במבט מפחיד, שם סכין על צווארה ורצה להרוג אותה ואז הגיעו הדודים משני הצדדים והיא אמרה להם שהיא לא יודעת מה עובר על הוריה, האם שוברת דברים בבית וסיפרה שהמשיב לא מסכים לקחת אותה לבדיקה רפואית. פעם אחת המשיב הכה אותה והיא עמדה מאחורי אמה. הוא נתן לס'ו'ת' בעיטה ברגל, תפס סכין בצבע שחור וכאשר האם רצתה לצאת מהבית, הוא רצה לשים את הסכין על צווארה של ס'ו'ת' ואמר: "**באלוהים אני כורת לה את הראש ואקח לה את הלשון**" ואז תפס את הסכין ודקר איתה את הספה, הסכין נשברה ופצעה את המשיב בידו. לאחר מכן האם, היא ואחיה יצאו מהבית. המשיב רדף אחריהם והייתה לו סכין אחרת ביד. ס'ו'ת' נכנסה לרכב והמשיב שם את הסכין על צווארה של האם כי היא אמרה לו שהיא הולכת להתלונן עליו במשטרה. אחיה מ'ת' הרחיק את הסכין והמשיב שם את הסכין על גדר וחנק את מ'ת'. מ'ת' התקשה לנשום והאם חשבה שהמשיב דקר אותו. בהמשך סיפרה ס'ו'ת' שהיו מקרים רבים בהם הכה המשיב את מ'ת', ומ'ת' אמר לו שהוא לא אבא ושילך מהבית. לגבי אירועים נוספים טענה ס'ו'ת' כי אינה זוכרת, וכאשר התבקשה להתייחס לאירועי האלימות של המשיב כלפי מ'ת', סיפרה באופן כללי שהמשיב הכה אותו באמצעות שרשרת ברזל, כבלים, צינור גומי, כבלים עבים, מקלות עבים ומוטות ברזל. כאשר נשאלה האם נזקקה לטיפול רפואי, השיבה שכן אולם לא הלכה לטיפול. היא אמרה כי היא מוכנה להעיד בבית המשפט.

חוקרת הילדים העריכה, כי ס'ו'ת' סיפרה לה את אשר חוותה בהיותה קורבן ועדה לאליומות פיזית מצד המשיב באירוע האחרון עליו סיפרה. חוקרת הילדים סברה, כי ס'ו'ת' מסרה תוכן הגיוני ומתקבל על הדעת אודות האירוע, סיפקה כמות רבה של פרטים וסיפרה באופן ספונטני ואותנטי כאשר עיגנה את האירועים בקונטקסט של זמן ומקום מגורים. היא גם מסרה תיאורים של אינטראקציות פיזיות ומילוליות בין המעורבים. באשר ליתר הדברים, ס'ו'ת' דיברה באופן כללי ומקרי ולא סיפקה כמות פרטים המאפשרת את ניתוח האירועים.

14. גם האם מ'נ' מסרה הודעה ביום 6.5.15, בה פירטה כיצד עזבה פעמיים את הבית. באשר לאירוע הראשון סיפרה כי בעלה המשיב הוא אלכוהוליסט ומשתמש בסמים. היא תיארה ריב שהתפתח ביניהם בעקבות בקשת מ'ת' לאכול, ולאחר שהדברים התפתחו למריבה קולנית, המשיב הלך למטבח ושלף משם סכין, החל לנופף בה וצעק לעבר האם שתצא מהבית. הוא פגע בעצמו בטעות באמצעות הסכין ותוך כדי צעקות הוא העיף אותה החוצה מהבית. היא לקחה את הילדים ויצאה מהבית. המשיב רדף אחריה החוצה עם הסכין ביד. הבן מ'ת' דחף את המשיב אחורנית. אחיו של המשיב שהיו במקום הכניסו את המשיב לתוך הבית. עוד הוסיפה, כי אינה יודעת אם מדובר באותה סכין שהייתה בידו של המשיב בתוך הבית מאחר שהיה חשוך והיא לא הצליחה לראות את הסכין. לדבריה, את המלים "**אני אכרות לה**"

את הראש ואשלוף לה את הלשון" אמר המשיב לה, ולא לבתה ס'ו'ת'. עוד לדבריה, בעת הריב בבית היה המשיב שיכור ותקף אותה באמצעות ידיו ורגליו ויתכן שהכה תוך כדי את ס'ו'ת'. לטענתה, לא נזקקה לטיפול רפואי. עוד הוסיפה כי לא ראתה שהמשיב הצמיד סכין לצווארה של ס'ו'ת' אך יתכן שכך קרה שכן הייתה מהומה בבית. עוד הוסיפה, כי באותו יום שתה המשיב חצי בקבוק אלכוהול וכי הוא משתמש בסמים. לאחר יומיים חזרו היא והילדים לביתם ואז ס'ו'ת' סיפרה לה שהמשיב הכה את מ'ת' בשרשרת בראשו וקשר אותו, היא פנתה לרשויות הרווחה וסיפרה להם. ס'ו'ת' סיפרה לה גם שהמשיב הכה את מ'ת' במקל בראשו, קשר אותו באמצעות שרשרת ברזל ביד, גרר אותו כמו כלב והמשיך להכות אותו. בהמשך ההודעה תיארה מ'ת' מקרה נוסף בו הכה אותה המשיב אחרי עיד אל-פיטר.

15. יודגש, כי גם המשיב נחקר בנוגע לאירועים המפורטים בכתב האישום. המשיב מסר הודעה והשיב על כל השאלות, אך הכחיש באופן החלטי את הנטען כנגדו בכתב האישום. כמו כן, קיימות הודעות נוספות של בני משפחה המכחישים אירועי תקיפה כפי אלה המפורטים בכתב האישום.

16. כידוע, בשלב זה בו על בית המשפט לבחון קיומן של ראיות לכאורה, בית המשפט בוחן את הראיות הנמצאות בתיק החקירה. אין בידי בית המשפט אפשרות להעריך את משקל הראיות או את מהימנות העדים. לפיכך, בשלב זה, לאור הודעות הילדים בפני חוקרת הילדים וכן לאור ההודעה שמסרה האם, יש לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה למפורט בכתב האישום.

17. אמנם, ניתן כבר עתה למצוא מספר סתירות קלות או אי-דיוקים בהשוואת הודעות האם להודעות הילדים, אך יחד עם זאת אין מדובר בעניינים המשמיטים את מהותן של אותן הודעות ואין בכך כדי להביא למסקנה שלא ניתן לתת משקל להודעות אלו. לטעמי, יש להסיק מסקנה הפוכה, שכן יש לזכור שמדובר בעדויות של ילדים קטנים שנמסרו בפני חוקרת הילדים. יש להתרשם ממסקנות חוקרת הילדים, אשר התייחסו להודעות הילדים ביחס לאירועים העיקריים נשוא כתב האישום, כאשר חוקרת הילדים קבעה כי הילדים שיתפו פעולה ומסרו את הדברים באופן שוטף, כפי שפורט לעיל, לפחות לגבי שניים מהם.

18. לאור כל זאת, ולאחר ששוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה לעובדות הנטענות בכתב האישום ולאור טיב האישומים, יש לקבוע כי קמה עילת מעצר כנגד המשיב, בפרט לאור הרשעותיו הקודמות העבירות דומות.

19. באשר לחלופת מעצר, ביקש בא כוח המשיב להפנות את המשיב לשירות המבחן כדי שזה יערוך תסקיר מעצר. המבקשת התנגדה לכך בכל תוקף וטענה כי לאור עברו של המשיב, הכולל הרשעות בעבירות דומות, אין מקום לשקול חלופת מעצר בעניינו, זאת עקב מסוכנותו הרבה.

20. סבורני, כי טרם תינתן החלטת בית המשפט בנוגע לחלופת מעצר אפשרית, אם בכלל, ראוי כי יעמוד בפני בית המשפט תסקיר מעצר זאת כדי שתהיה בפני בית המשפט התמונה המלאה ביחס למשיב, או כל נתון אחר ששירות המבחן ימצא לנכון לכלול בתסקיר המעצר, זאת מבלי שהדבר ייצור ציפיות כלשהן אצל המשיב או ייראה כהבעת עמדה מצד בית המשפט. כמובן, ששירות המבחן יבדוק את החלופה המוצעת ויחווה דעתו בהקשר זה.

21. לפיכך, אני מורה לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר.
22. המזכירות תמציא העתק החלטה זו לשירות המבחן.
23. נקבע להמשך הדיון ליום 22.6.15 בשעה 09:00.
24. שירות המבחן יגיש את התסקיר עד ליום 21.6.15 שעה 13:00.

המשיב יובא ממוקום מעצרו באמצעות השב"ס.

יש לזמן מתורגמן לשפה הערבית.

ניתנה והודעה היום י"ד
סיוון תשע"ה,
01/06/2015 במעמד
ב"כ המבקשת, המשיב
ובא כוחו.
כרמי מוסק, שופט